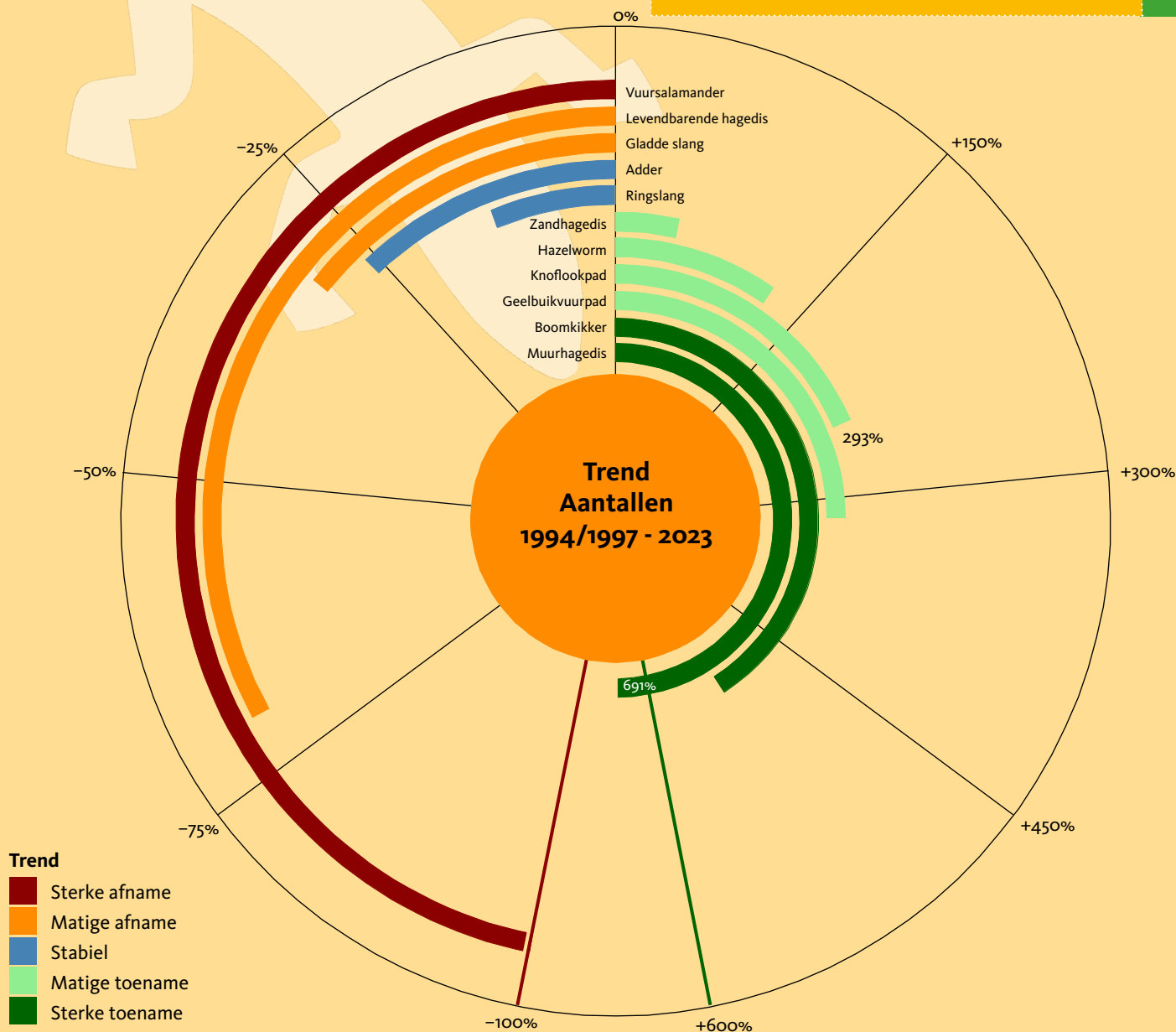

Meer weten of meedoen? Bekijk de informatie online:

- De trendgrafieken per soort zijn te vinden op de soortpagina's: www.ravon.nl/soorten
- Zelf meedoen? Kijk online welke telprojecten er zijn en zie op een kaart waar je bij jou in de buurt een bijdrage kunt leveren: www.ravon.nl/tellen

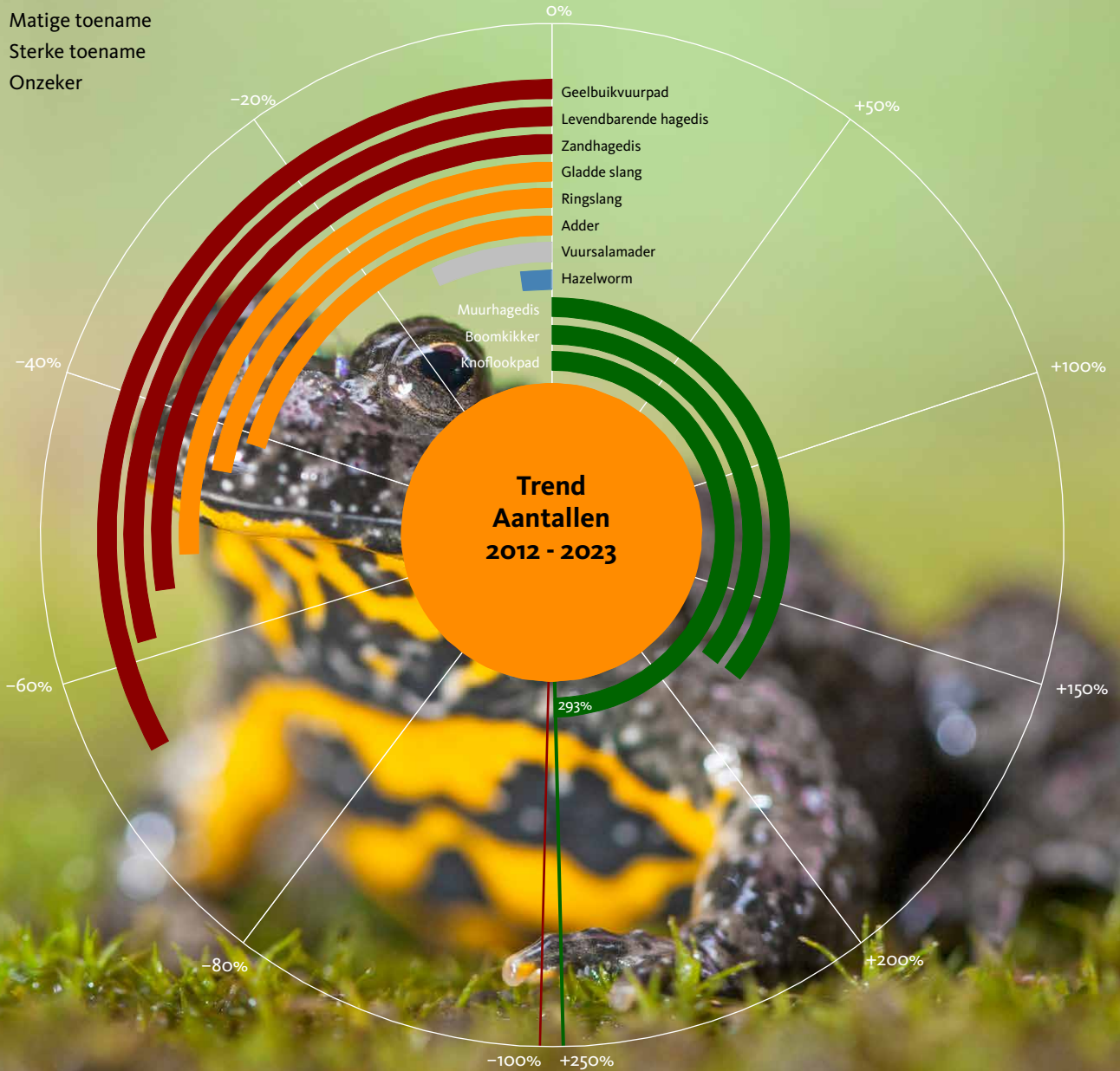
De figuren geven de ontwikkelingen van soorten weer in aantallen over de hele periode en over de laatste 12 jaar, zoals vastgesteld in de NEM-Meetprogramma's Reptielen en Amfibieën, gecoördineerd door RAVON en berekend door het CBS. De gegevens voor de aantalstrends zijn verzameld door vrijwilligers en professionals die vaste routes of wateren meerdere keren per jaar volgens protocol monitoren. Hierbij worden de waargenomen aantallen per soort genoteerd. Voor alle zeven reptielsoorten en voor vier amfibiesoorten zijn aantalstrends beschikbaar. Deze beslaan de periode 1994-2023 voor de reptielen en 1997-2023 voor de amfibieën. Voor twee soorten is de monitoring iets later gestart: muurhagedis 1995 en geelbuikvuurpad 2000. De soorten zijn gerangschikt op volgorde van hun trend; van sterke toename tot sterke afname (in % over de hele periode). De achterliggende trendgrafieken per soort zijn te vinden op de RAVON-website.

Trends Verspreiding Reptielen en Amfibieën

Trend

- Sterke afname
- Matige afname
- Stabiel
- Matige toename
- Sterke toename
- Onzeker

De trends vanaf de start van de Meetprogramma's beslaan een lange periode van 25 tot 30 jaar. Doordat het zo'n lange periode betreft, worden toenames in het begin van de periode en afnames later (of andersom) uitgemiddeld. De trends over de laatste 12 jaar laten echter zien dat het niet goed gaat met veel soorten. Zo tonen zandhagedis en geelbuikvuurpad over de hele periode nog een matige toename, terwijl hun trend in de afgelopen 12 jaar juist een sterke afname vertoont. Op enkele uitzonderingen na, zoals muurhagedis, boomkikker en knoflookpad, die profiteren van soortgerichte inrichtings- en beheermaatregelen, herintroducties en klimaatopwarming, vertonen de meeste soorten een matige tot sterke afname. De recente trend van de vuursalamader is onzeker, doordat slechts een fractie van de oorspronkelijke populatie over is en deze zich de laatste 12 jaar op een constant, maar uiterst laag niveau handhaaft.

Geelbuikvuurpad

De geelbuikvuurpad is voor haar voortplanting afhankelijk van tijdelijke wateren in een dynamisch landschap. De verspreiding van deze strikt Zuid-Limburgse soort was in de vorige eeuw flink afgenomen. Tussen 2000 en 2007 kwam de geelbuikvuurpad nog maar in vijf leefgebieden voor. Dankzij habitatverbeteringen en enkele herintroducties, uitgevoerd binnen het Soortbeschermingsplan Geelbuikvuurpad en Vroedmeesterpad, groeide de populatie echter weer. De landelijke trend is gebaseerd op tellingen van de oorspronkelijke populaties, aangevuld met tellingen uit de herintroductiegebieden vanaf 2010. Tussen 2000 en 2016 nam het aantal geelbuikvuurpadden toe met maar liefst 570%. Na 2016 daalde het aantal echter weer sterk, met in 2023 een halvering ten opzichte van 2016. Hierdoor wordt de trend over de gehele periode beoordeeld als een matige toename, maar over de laatste twaalf jaar is er sprake van een sterke afname. Toch worden er de laatste jaren nog steeds ruim 2,5 keer meer (sub)adulte geelbuikvuurpadden geteld in de oorspronkelijke populaties dan in 2000. De sterke afname van de laatste twaalf jaar volgt op een eerdere sterke groei in de herintroductiegebieden. Dit heeft vooral te maken met veranderingen in het beheer en enkele zeer droge zomers. Om de soort extra te ondersteunen, worden er nu kleine betonnen waterbakjes ingegraven. Deze kunnen in het najaar drooggezet worden, om in het voorjaar een 'pionierssituatie' te creëren. Of dit de dalende trend kan keren, zal de toekomst moeten uitwijzen.